

**וְאוֹקְמוּהוּ מֵאֲרֵי מִתְנִיתִין, דְּלִית פּוֹחַתִּין בֵּיהּ
מַעְשָׂרָה מְלָכִיּוֹת וּמַעְשָׂרָה זְכָרוֹנוֹת
וּמַעְשָׂרָה שׁוֹפְרוֹת, דָּא יו"ד ה"א וּא"ו ה"א (נ"א יו"ד
ה"י וּא"ו ה"י), מְלָכִיּוֹת וְתַמְלוּךְ אַתָּה הוּא יְהו"ה
אֱלֹהֵינוּ, זְכָרוֹנוֹת אַתָּה זֹכֵר זְכָרְנוּ לְחַיִּים, שׁוֹפְרוֹת
תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל.**

**וְעוֹד תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בִּפְסָה לְיוֹם תְּגִנוּ, מֵאֵי
בִּפְסָה דָּא שְׂכִינְתָּא תַּתָּא, וּבָה פְתִיבְנוּ
לְחַיִּים, דְּאִיהִי פְתִיבָה מְסֻטָּרָא דִּימִינָא וּמְסֻטָּרָא
דְּשְׂמָאלָא, וּבְגִין דְּאֵתְאַחַד בֵּיהּ אֲדַכִּיר תִּרִין זְמַנִּין
פְתִיבָה (נ"א דְּאִיהוּ יָד עֲלָאָה יָד תַּתָּא), (נ"א אָמַא תַּתָּא מְסֻטָּרָא
דְּשְׂמָאלָא אִיהִי) בִּפְסָה בְּתַתָּא דְּאֵתְמַר בֵּיהּ בְּמַכּוּסָה
מִמָּד אֵל תַּחְקוֹר, פְתִיבְנוּ לְחַיִּים אִיהוּ בִּפְקָרָא דָּא
(שְׁמוֹת לב) וְהִלְחוֹת מַעְשָׂה אֱלֹהִים הֵמָּה וְהַמְכַתֵּב
מְכַתֵּב אֱלֹהִים הוּא חָרוֹת עַל הִלְחַת (שְׁמוֹת לב טז), מֵאֵי**

לשון הקודש

תְּגִנוּ, מַה זֶה בִּפְסָה? זו שְׂכִינָה תַּתְתּוּנָה,
וּבָה פְתִיבְנוּ לְחַיִּים, שֶׁהִיא כְּתִיבָה מִצַּד
הַיְמָיִן וּמִצַּד הַשְּׂמָאל, וּמִשׁוּם שְׁנֵאֲחֻזּוּ בּוֹ,
הַזְכִּיר פְּעָמִים כְּתִיבָה (שֶׁהִיא יָד עֲלִינָה יָד תַּתְתּוּנָה)
(הָאִם תַּתְתּוּנָה הִיא מִצַּד הַשְּׂמָאל). בִּפְסָה, בְּאוֹתוֹ
שְׁנֵאֲמַר בּוֹ בְּמַכּוּסָה מִמָּד אֵל תַּחְקַר,
פְתִיבְנוּ לְחַיִּים הוּא בְּפִתּוּב הַזֶּה, וְהִלּוּחוֹת
מַעְשָׂה אֱלֹהִים הֵמָּה וְהַמְכַתֵּב מְכַתֵּב

וּפְרָשׁוּהָ בְּעֵלֵי הַמְשָׁנָה, שְׂאִין פּוֹחַתִּין בּוֹ
מַעְשָׂרָה מְלָכִיּוֹת וּמַעְשָׂרָה זְכָרוֹנוֹת
וּמַעְשָׂרָה שׁוֹפְרוֹת, זֶה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א
(יו"ד ה"י וּא"ו ה"י). מְלָכִיּוֹת – וְתַמְלוּךְ אַתָּה הוּא
יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ, זְכָרוֹנוֹת – אַתָּה זֹכֵר,
זְכָרְנוּ לְחַיִּים, שׁוֹפְרוֹת – תִּקַּע בְּשׁוֹפָר
גָּדוֹל.

וְעוֹד, תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בִּפְסָה לְיוֹם

חָרוֹת דָּא ה', דְּאִתְמַר בְּה (ויקרא כה י) וּקְרֵאתֶם דְּרוּר
 בְּאַרְץ, דְּרוּר אִיהִי חָרוֹת, וְ"הִלְחִי"ת אֵינוֹן וְ"ה בְּרֵא
 וּבְרֵתָא, וְאֵינוֹן מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים דְּאִיהִי אִימָא עֲלָאָה,
 מַעֲשֵׂה אִיהִו בְּתָרִין יְדִין דְּתַמָּן עֲשִׂיהָ, וּמְכַתְּב
 אֱלֹהִים בְּתָרִין יְדִין (דף ט"ו ע"א) דְּתַמָּן כְּתִיבָה, וְאִיהִי
 חָרוֹת עַל הִלְחִת, יָד כּוּתְבַת וְיָד חוּתְמַת, וְאִיהִי חַד
 יָד הַגְּדוּלָּה דְּאִתְמַר בְּה (שמות יד לא) וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת
 הַיָּד הַגְּדוּלָּה, וְתַנְיִנָּא יָד הַחֲזָקָה הָדָא הוּא דְכְּתִיב
 (דברים ד לד) וּבְיַד חֲזָקָה וְכוּ', וְרָזָא דְמִלָּה יְהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ
 יְהוּ"ה יָד הַגְּדוּלָּה. כּוּזוּ בְמוֹכְסִי כּוּזוּ יָד הַחֲזָקָה,
 וְאֵינוֹן, יָד עֲלָאָה מְסֻרָא דִימִינָא, יָד תַּתָּאָה
 מְסֻרָא דְשְׂמַאלָא, וְכֻלָּא כ"ח פְּרָקִין, דְּאִתְמַר בְּהוֹן
 (במדבר יד יז) וְעַתָּה יַגִּדְלָנָא כַּח אַדְנִי, וְדָא כַּח מַעֲשִׂיו
 הַגִּיד לְעַמּוֹ (תהלים קיא ו), כַּח מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית.

לשון הקודש

אֶת הַיָּד הַגְּדוּלָּה, וְהַשְּׁנִית יָד הַחֲזָקָה, זְהוּ
 שְׂפָתוֹב וּבְיַד חֲזָקָה וְכוּ', וְסוּד הַדְּבָר –
 יְהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ, יְהוּ"ה יָד הַגְּדוּלָּה. כּוּזוּ
 בְמוֹכְסִי כּוּזוּ. יָד הַחֲזָקָה, וְהֵם, יָד
 עֲלִיוֹנָה מְצַד הַיְמִין, יָד תַּתְּוֹנָה מְצַד
 שְׂמַאל, וְהַכֹּל כ"ח פְּרָקִים, שְׁנַאמַר בְּהֵם
 וְעַתָּה יַגִּדְלָנָא כַּח אַדְנִי, וְזֶה כַּח מַעֲשִׂיו
 הַגִּיד לְעַמּוֹ, כַּח מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית.

אֱלֹהִים הוּא חָרוֹת עַל הִלְחִת, מַה זְה
 חָרוֹת? זוּ ה', שְׁנַאמַר בְּה וּקְרֵאתֶם דְּרוּר
 בְּאַרְץ, דְּרוּר הִיא חָרוֹת, וְ"הִלְחִת" הֵם
 וְ"ה, הַבֵּן וְהַבַּת, וְהֵם מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים,
 שְׁהִיא הָאֵם הַעֲלִיוֹנָה, הַמַּעֲשֵׂה הוּא
 בְּשֵׁתֵי יָדִים שְׁשָׁם עֲשִׂיהָ, וּמְכַתְּב אֱלֹהִים
 בְּשֵׁתֵי יָדִים שְׁשָׁם כְּתִיבָה, וְהִיא חָרוֹת עַל
 הִלְחִת, יָד כּוּתְבַת וְיָד חוּתְמַת, וְהִיא יָד
 הַגְּדוּלָּה אַחַת שְׁנַאמַר בְּה וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל

וְעוֹד אֵית יָד דְּאֶתְקָרִי יָד רָמָה, וְדָא יְהוּ"ה יו"ד
 ה"א וא"ו ה"א, וְאֵית יָד תְּנִינָא לְקַבְּלָה וְדָא
 אהי"ה אל"ף ה"א יו"ד ה"א, וְדָא כ"ח, בְּזִמְנָא
 דְּחָאבוּ יִשְׂרָאֵל אֶסְתַּלַּק הָאִי פִּתְחַ מְנִיחֵהוּ וְאֶתְמַר
 בְּהוֹן (איכה א ה) וַיִּלְכוּ בְּלֹא כֵחַ לְפָנֵי רוּדְפָא.

וּבְמִלְאָכִים כַּתְבֵּי יִשְׂרָאֵל מְמַנָּא עַל הַפְּתִיבָה,
 חַתְמֵי"אֵל עַל הַחֲתִימָה, כַּתְבֵּי"אֵל
 כַּתְבֵּי"ב אֵל"י, אֵל"י אֵיחֵהוּ א"ם בְּחוּשְׁפֹן, זֶה אֵלִי וְאֲנֹהוּ
 (שמות טו ב), כַּתְבֵּי כ' פֶּתֶר ת' תוֹרָה ב' בְּרָכָה, וְכֹלָא
 אֵימָא עֲלָאָה, אֵיחֵהוּ פֶּתֶר בְּרֵאשׁ פֶּל צְדִיק, וְאֵיחֵהוּ
 תוֹרַת יְהוּ"ה תְּמִימָה (תהלים יט ח), וְאֵיחֵהוּ בְּרַבַּת יְהוּ"ה
 הִיא תַעֲשִׂיר (משלי י כב), חַתְמֵי"אֵל מְסֻטָּרָא דְּחַכְמָה,
 וְתַרְוֵיחֵהוּ חַיִּים, חַכְמָה דְּכַתִּיב (קהלת ז יב) הַחֲכָמָה
 תַּחֲיָה בְּעָלְיָה, אֵימָא עֲלָאָה עֵין חַיִּים הִיא
 לְמַחְזִיקִים בָּהּ (משלי ג יח), וְתַרְוֵיחֵהוּ לִימִינָא וּשְׂמָאלָא.

לשון הקודש

כַּתְבֵּי יִשְׂרָאֵל כַּתְבֵּי"ב אֵל"י, אֵל"י הוּא א"ם
 בְּחוּשְׁפֹן, זֶה אֵלִי וְאֲנֹהוּ, כַּתְבֵּי כ' פֶּתֶר,
 ת' תוֹרָה, ב' בְּרָכָה, וְהַכֹּל הָאֵם הַעֲלִינָה,
 הִיא כַּתְבֵּי בְּרֵאשׁ פֶּל צְדִיק, וְהִיא תוֹרַת
 יְהוּ"ה תְּמִימָה, וְהִיא בְּרַבַּת יְהוּ"ה הִיא
 תַעֲשִׂיר. חַתְמֵי יִשְׂרָאֵל מְסֻטָּרָא דְּחַכְמָה, וּשְׂמָאלָא
 חַיִּים. חַכְמָה, שְׂפַתְנוּב הַחֲכָמָה תַּחֲיָה
 בְּעָלְיָה, הָאֵם הַעֲלִינָה עֵין חַיִּים הִיא

וְעוֹד, יֵשׁ יָד שְׁנַקְרָאת יָד רָמָה, וְזֶה
 יְהוּ"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וְיֵשׁ יָד שְׁנִינָה
 לְקַבְּלָה, וְזֶה אַהֲיָה אֵל"ף ה"א יו"ד ה"א,
 וְזֶה כ"ח. בְּזִמְנָא שְׁחֲטָאוּ יִשְׂרָאֵל, הַסְּתַלַּק
 הַכַּח הַזֶּה מֵהֶם, וְנִמְאָר בְּהֶם וַיִּלְכוּ בְּלֹא
 כֵחַ לְפָנֵי רוּדְפָא.

וּבְמִלְאָכִים כַּתְבֵּי יִשְׂרָאֵל מְמַנָּא עַל
 הַפְּתִיבָה, חַתְמֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַחֲתִימָה.

תִּלְתֵּי אֶצְבָּעִין מִתִּיחָדִין בְּקוֹלְמוֹס לְכַתִּיבָה,
 וְעַלֵּיהוּ אָמַר בֶּן זֹמָא, אֵין בֵּין מִים
 הָעֲלִיּוֹנִים לְמִים הַתַּחְתּוֹנִים, אֶלָּא כְּשֶׁלֶשׁ אֶצְבָּעוֹת,
 וְתָרִין אֶצְבָּעָאן אֵינֹן דְּסַמְכִין לוֹן, וְאֵינֹן כְּתָרֵי
 גְּלִימֵי דְסַחֲיָי אֶהְדְּרֵי, רוּי"אל אִיהוּ אוּרִיא"ל,
 וְעַלֵּיהּ אֶתְמַר (שמות ג טו) וְזֶה זְכַר־י עִם ו'ה רַמְ"ת, וְדָא
 רוּיִא"ל, שְׁמֵי עִם י"ה שְׁס"ה שְׁמוּעָא"ל מ'טטרוין
 י'הוּא"ל רָאשֵׁי תִיבִין שְׁמֵי, חסדיא"ל מְסַטְרָא דְחֶסֶד,
 גְּבַרִיא"ל מְסַטְרָא דְגְבוּרָה, אוּרִיא"ל מְסַטְרָא
 דְעִמּוּדָא דְאֶמְצָעִתָא, בְּכָל סַטְרָא אֵלֵי אִיהוּ
 מְסַטְרָא דָאם, וְאֵינֹן אֵלֵי א' כְּתָר י' חֲכָמָה ה'
 אִימָא עֲלָאָה, דְאִיהִי מְגַדֵּל עֵזוֹ שֵׁם יְהו"ה (משלי יח ט).

וְעוּד אָמַר הֵהוּא סָבָא רַבִּי רַבִּי, וְהַמְכָּתֵב מְכַתֵּב
 אֵלֵהִי"ם הוּא (שמות לב טז), תָּרִין יְדִין פּוֹתְבוֹת

לשון הקודש

שְׁמֵי עִם י"ה – שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁשִׁים וְחֶמֶשׁ.
 שְׁמוּעָא"ל מ'טטרוין י'הוּא"ל רָאשֵׁי
 תִּבּוֹת שְׁמֵי. חסדיא"ל מְצַד הַחֶסֶד,
 גְּבַרִיא"ל מְצַד הַגְּבוּרָה, אוּרִיא"ל מְצַד
 הָעִמּוּד הָאֶמְצָעִי, בְּכָל צֶד אֵלֵי הוּא מְצַד
 הָאֵם, וְהֵם אֵלֵי א' כְּתָר, י' חֲכָמָה, ה'
 הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁהִיא מְגַדֵּל עֵזוֹ שֵׁם
 יְהו"ה.

וְעוּד אָמַר אוֹתוֹ זְקֵן: רַבִּי רַבִּי, וְהַמְכָּתֵב

לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְשִׁנְיָהֶם לְמִין וְלִשְׁמָאל.
 שְׁלֹשׁ אֶצְבָּעוֹת מִתִּיחָדוֹת בְּקוֹלְמוֹס
 לְכַתִּיבָה, וְעַלֵּיהֶם אָמַר בֶּן זֹמָא, אֵין בֵּין
 מִים הָעֲלִיּוֹנִים לְמִים הַתַּחְתּוֹנִים אֶלָּא
 כְּשֶׁלֶשׁ אֶצְבָּעוֹת, וְשְׁנֵי אֶצְבָּעוֹת הֵם
 שְׁסוּמְכִים אוֹתָם, וְהֵם כְּשִׁנְיָ לְבוּשִׁים
 שְׁפָרוּסִים זֶה אֶצֶל זֶה, רוּיִא"ל הוּא
 אוּרִיא"ל, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וְזֶה זְכַר־י עִם ו'ה
 – מֵאוֹתִים אַרְבָּעִים וְשְׁמוֹנֶה, וְזֶה רוּיִא"ל,

מִיִּמְיָנָא וּמִשְׂמָאלָא, אֲבָל חָרוּת עַל הַלְוִיּוֹת עֲמוּדָא
 דְּאִמְצָעִיתָא, (נ"א בן י"ה איהו ודאי), כַּמָּה מְלֹאכֵי
 סְפָרִיא אִית לְעִילָא דְכְתָבִין זְכוּוֹן דִּישְׂרָאֵל, וְכַמָּה
 מְלֹאכֵי דְחֻתְמָא דְמְלָכָא בִּידִיהוֹן דְּחֻתְמִין זְכוּוֹן
 דִּישְׂרָאֵל, וְכַמָּה מְלֹאכֵי אִינוּן שְׁקָלִין קָלִין וְחֻמּוּרִין
 דְּאוּרִייתָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה לג יח) אֵיָה סוֹפֵר
 אֵיָה שׁוֹקֵל, וְכֹד אֵיָהוּ חָתִים בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ דְּאֵיָהוּ
 ו' (נ"א י') אֵין לְהָשִׁיב, חוֹתָם אֵיָהוּ ו' חוֹתָם אָמַת, יָד
 כּוֹתֵב וְיָד חוֹתָם ה' תַּתְּאָה כּוֹתֵב ה' עֲלָאָה חוֹתָם,
 דְּאִינוּן ה' אֶצְבָּעָן דִּיד יִמֵּינָא וְה' אֶצְבָּעָן דִּיד
 שְׂמָאלָא, ה' תַּתְּאָה כּוֹתֵב בְּאֵת ו' דְּאֵיָהוּ קוֹלְמוּס,
 קְנָה דְּרוּעָא ה' עֲלָאָה חוֹתָם בְּאֵת י' דְּאֵיָהוּ כַּף
 תִּיד.

ש"ם הַדּוּר"ש אֵיָהוּ צְדִיק, עֲלִיה אֶתְמַר (ישעיה נ ד)

לשון הקודש

בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ שְׁהוּא ו' (י), אֵין לְהָשִׁיב.
 חוֹתָם הוּא ו', חוֹתָם אָמַת, יָד כּוֹתֵב וְיָד
 חוֹתָם. ה' תַּתְּוֹנָה כּוֹתֵב, ה' עֲלִיוֹנָה
 חוֹתְמַת, שְׁהִם ה' אֶצְבָּעוֹת שֶׁל יָד יִמֵּין וְה'
 אֶצְבָּעוֹת שֶׁל יָד שְׂמָאל. ה' תַּתְּוֹנָה
 כּוֹתֵב בְּאוֹת ו', שְׁהוּא קוֹלְמוּס, קְנָה שֶׁל
 זְרוּע, ה' עֲלִיוֹנָה חוֹתְמַת בְּאוֹת י', שְׁהוּא
 כַּף תִּיד.

ש"ם הַדּוּר"ש הוּא צְדִיק, עֲלִיו נְאָמַר

מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא, שְׁתֵּי יָדִים כּוֹתֵבוֹת
 מִיִּמֵּין וּמִשְׂמָאל, אֲבָל חָרוּת עַל הַלְוִיּוֹת,
 הָעֲמוּד הָאִמְצָעִי, (בן י"ה הוּא ודאי), כַּמָּה
 מְלֹאכִים סוֹפְרִים יֵשׁ לְמַעַלָּה שְׁכוֹתְבִים
 אֵת זְכוּוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכַמָּה מְלֹאכִים
 שְׁחוֹתֵם הַמֶּלֶךְ בִּידֵיהֶם שְׁחוֹתְמִים אֵת
 זְכוּוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכַמָּה מְלֹאכִים שְׁשׁוֹקְלִים
 קָלוֹת וְחֻמּוּרוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, זְהוּ שְׁכַתּוּב
 אֵיָה סוֹפֵר אֵיָה שׁוֹקֵל, וְכִשְׁהוּא חוֹתָם

יהו"ה אלהי"ם נתן לי לשון למודים, וְדָא (ו) יו"ד
 זְעִירָא, לְדַעַת לְעוֹת אֶת יַעֲף דְּבַר (שם), אֵינוֹן ה"ה,
 דְּבַהוֹן וְעוֹף יַעֲוֹפֵף עַל הָאָרֶץ (בראשית א ט), וְנִקְוֹדָה דְּשֵׁם
 הַפּוֹתֵב, וְהַמְּכַתֵּב מִכְּתָב אֱלֹהִי"ם הוּא דָא יְהוּהוּ, ש"ם
 הַדּוֹר"ש, יהו"ה אלהי"ם נתן לי לשון למודים, לְדַעַת
 לְעוֹת אֶת יַעֲף דְּבַר וְדָא יְהוּהוּ, יְדִיעַת קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא בְּשִׁנְתֵיהּ, בְּהַאי נִקְוֹדָה יְתַהַלֵּל הַמְּתַהַלֵּל הַשְּׂפֵל
 וְיִדְוַע (ירמיה ט כג), וְדָא יְהוּהוּ.

כָּל אֵלִין נִקְוִדִין צְרִיךְ לְנִקְדָא לֹון מִקְרָאִין
 דְּאֹרִייתָא, בְּמָה דְּאֵינוֹן פְּתִיבִין בְּאַרְחָ קְשׁוּט,
 וְכָל הַנּוּ"ה אֵית לָהּ מְשִׁמְשָׁא דְּרָכִיב עֲלֵיהּ, וְאֵיהִי
 מְרַכְבָּה לֵיהּ, וְהֵיא הַנּוּ"ה אֵית לָהּ מְנַהֲיָא
 דְּשְׁלִיט עֲלֵיהּ, בְּגוֹן דְּכּוּרָא עַל נוֹקְבָא, וְלִית רְשׁוּ
 לְנוֹקְבָא וְלֹא לְשְׁלוּחָא דִּילָהּ לְמַעַבְד מְדַעַם בְּלֹא

לשון הקודש

בְּנִקְוֹדָה הוּוּ יְתַהַלֵּל הַמְּתַהַלֵּל הַשְּׂפֵל
 וְיִדְוַע, וְזֶה יְהוּהוּ.

כָּל הַנִּקְוֹדוֹת הַלְלוּ צְרִיךְ לְנִקְדָא אוֹתָם
 מִפְּסוּקֵי הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁהֵם פְּתוּבִים
 בְּדֶרֶךְ אֱמֶת, וְכָל הַנּוּ"ה יֵשׁ לָהּ מְשִׁמְשָׁא
 שְׂרוּכָב עֲלֵיהּ, וְהֵיא הַמְּרַכְבָּה שְׁלוּ,
 וְאוֹתָהּ הַנּוּ"ה יֵשׁ לָהּ מְנַהֲיָא שְׁשׁוּלַט
 עֲלֵיהּ, כְּמוֹ זָכַר עַל נִקְבָּה, וְאֵין רְשׁוֹת

יהו"ה אלהי"ם נתן לי לשון למודים, וְזֶה
 (ו) יו"ד זְעִירָה, לְדַעַת לְעוֹת אֶת יַעֲף דְּבַר,
 הֵם ה"ה שְׂבָהֶם, וְעוֹף יַעֲוֹפֵף עַל הָאָרֶץ,
 וְנִקְוֹדָה שְׁל שֵׁם הַפּוֹתֵב, וְהַמְּכַתֵּב מִכְּתָב
 אֱלֹהִי"ם הוּא זֶה יְהוּהוּ, ש"ם הַדּוֹר"ש,
 יהו"ה אלהי"ם נתן לי לשון למודים
 לְדַעַת לְעוֹת אֶת יַעֲף דְּבַר, וְזֶה יְהוּהוּ,
 יְדִיעַת הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם שְׂכִינְתּוֹ,

רשות בעלה, דכל מאן דמקבל (דף ט"ב ע"ב) איהי
 נוקבא, מאתר דאיהו מקבל, ורזא דמלה (קהלת ה'
 כי גבוה מעל גבוה שומר, וכגוונא דא שליחא
 לעילא מטטרו"ן, וכמה ממנן דתחות ידיה דאינון
 שליחן דשכינתא, ושכינתא איהי נוקבא, לית לה
 רשו לאזלא לשום אתר בלא רשו בעלה, ורזא
 דמלה ויקחו לי תרומה (שמות כה ב), אם אתון בעיתון
 דשריא שכנתי ביניכון, ויקחו לי, נסיבו מני רשו
 בקדמיתא לאתגליא.

תקונא חמשין ושתא

בראשית ברא אלהים, אלהים הא אוקמוה
תמן דחילו מסטרא דאת ה' (נ"א ה"י),
דאיהי לשמאלא, דאף על גב דאת י' איהו רחמי,
באתר דשלטא ה' עלה נוקבא אתקריאת, פגוונא

לשון הקודש

אם אתם רוצים שתשרה שכניתי ביניכם
 - ויקחו לי, קחו ממני רשות בראשונה
 להתגלות.

תקון חמשים ושישה

בראשית ברא אלהים, אלהים הרי
פרשוהו שם וראה, פחד, מצד האות ה'
(ה"י), שהיא לשמאל, שאף על גב שהאות
י' היא רחמים, במקום ששולטת ה' עליה
היא נקראת נקבה, כמו זה ה"י, וסוד זה

לנקבה או לשלוחה לעשות דבר בלי
 רשות בעלה, שכל מי שמקבל, היא
 הנקבה, מהמקום שהיא מקבלת, וסוד
 הדבר - כי גבוה מעל גבוה שומר, וכגון
 זה השליח למעלה מטטרו"ן, וכמה
 ממנים שתחת ידיו שהם שליחי
 השכינה, והשכינה היא נקבה, אין לה
 רשות לקחת לשום מקום בלי רשות
 בעלה, וסוד הדבר - ויקחו לי תרומה.

דָּא ה"י, וְרָזָא דָּא אֲתַגְלִיָּא (בי"ה ה"א וא"ו ה"א) יו"ד
 ה"י וא"ו ה"י (ס"א ביו"ד ה"א וא"ו ה"א) דְּלִית פְּרִיָּה בְּלָא
 דְּכַר וְנוֹקְבָא, דְּתֵרִין שׁוֹתְפִין אֵינוּן בְּבָרָא וּבְרָתָא,
 אֲבָא וְאִמָּא, חַד יְהִיב טַפָּה דְּכוּרָא וְחַד נׁוקְבָא,
 וְכַד שְׁלִיט דְּכוּרָא עַל נׁוקְבָא אִיהוּ דְּכַר, וְכַד שְׁלִיט
 נׁוקְבָא עַל דְּכוּרָא אִיהוּ נׁוקְבָא, וְהָא אוֹקְמוּהוּ בְּרָזָא
 דְּאִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר (ויקרא יב ב).

וְרָזָא עֲלָאָה הָכָא, לְזַמְנִין אֲזִדְרִיקוּ תֵרִין טַפִּין,
 לְזַמְנִין תְּלַת, לְזַמְנִין אַרְבַּע, לְזַמְנִין ה',
 לְזַמְנִין ו', לְזַמְנִין ז', וְדָא רָזָא דְּסְלִיקוּ לְמַטָּה תֵרִין
 וְנַחְתוּ שְׁבַעָה, תֵרִין טַפִּין אֵינוּן לְזַמְנִין צַר"י וְלְזַמְנִין
 שְׁבַ"א, תְּלַת לְזַמְנִין אֵינוּן סְגו"ל וְלְזַמְנִין שׁוּר"ק,
 לְזַמְנִין שְׁבַע כְּגֻזָּנָא דָּא ז' מִן זַרְע, וְתְלַת טַפִּין
 צַרִיכִין נְטִירוּ מִן כְּב"ד טַחו"ל מְר"ה, דְּאֲתַמַּר בְּהוּן
 (בראשית ב טז) וַיִּצְו יְהו"ה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם, וְאוֹקְמוּהוּ

לשון הקודש

וְסוּד עֲלִיוֹן כָּאן, לְפַעְמִים נִזְרְקוּ שְׁתֵי
 טַפּוֹת, לְפַעְמִים שְׁלֹשׁ, לְפַעְמִים אַרְבַּע,
 לְפַעְמִים ה', לְפַעְמִים ו', לְפַעְמִים ז', וְזֶה
 הַסוּד שְׁעָלוּ לְמַטָּה שְׁנַיִם וַיִּרְדּוּ שְׁבַעָה,
 שְׁתֵי טַפּוֹת הֵן לְפַעְמִים צַר"י וְלְפַעְמִים
 שְׁבַ"א, שְׁלֹשׁ לְפַעְמִים הֵן סְגו"ל וְלְפַעְמִים
 שׁוּר"ק, לְפַעְמִים שְׁבַע כְּמוֹ זֶה ז' מִן זַרְע,
 וְשְׁלֹשׁ טַפּוֹת צַרִיכוֹת שְׁמִירָה מִן כְּב"ד

הַתְּגַלָּה (בי"ה ה"א וא"ו ה"א) יו"ד ה"י וא"ו ה"י
 (ביו"ד ה"א וא"ו ה"א), שְׁאִין פְּרִיָּה כְּלִי זָכָר
 וְנִקְבָּה, שְׁשֵׁנִי שְׁתַּפִּים הֵם בְּבִן וּבְבַת,
 הָאֵב וְהָאֵם, אַחַד נוֹתֵן טַפָּה זָכָר וְאַחַד
 נִקְבָּה, וּכְשִׁשׁוּלֵט הַזָּכָר עַל הַנִּקְבָּה הוּא
 זָכָר, וּכְשִׁשׁוּלֵט הַנִּקְבָּה עַל הַזָּכָר הוּא
 נִקְבָּה, וְהָרִי פְּרִשׁוּהוּ בְּסוּד שֶׁל אִשָּׁה כִּי
 תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר.

לית צו אלא עבודה זרה, וְדָא כְּבֵד, דְּאִתְמַר בְּהַּ
 כָּל הַכּוּעִים כְּאֵלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, וּבְגִין דָּא לָא
 צָרִיךְ לְאַרְקָא טַפִּין אֱלָא בְּרַחֲמֵינוּ, וְלָא בְּכַעְסָא
 וּבְקַטְטָה, וְכֵד זָרִיק בְּרֵשׁ אֱלִין תְּלַת טַפִּין בְּרַחֲמֵינוּ
 אֲתִקְרִיאוּ סְגוּלָתָא, וְרִזָּא דְמַלְתָּה זָרְקָא מִקַּ"ף שׁוּפְרָ
 הוּלֵךְ סְגוּלָתָא.

עַל הָאָדָם דָּא שְׁפִיכוֹת דְּמִים, הָדָא הוּא דְכִתִּיב
 (שם טו) בְּאָדָם דְּמוֹ יִשְׁפָּךְ, דָּא אֲתַעְרוּתָא דְטַפָּה
 דְּנוֹקְבָא דְאִיהִי מְלִיחָה סוּמְקָא, וְאִי אִיהִי סְגוּ"ל
 נְקוּדָה לְתַתָּא אִיהִי נוֹקְבָא, נְקוּדָה דְלַעִילָא דְכַר,
 וְכֵד זָרִיק לָהּ בְּמַר"ה דְאִיהִי גִיהֶנֶם קְטִילָת (לָהּ).

לְאִמְרָ (בראשית ב טז) דָּא גְלוּי עֲרִיזוֹת, וְדָא טַחוּ"ל,
 מָאן דְּזָרִיק טַפָּה בְּאִתְתִּיהּ בְּעַצְבוּ
 וּבְקַטְטָה, אֲתַגְלִיאת בֵּיהּ עֲרִיזָתָא, וּבְגִין דָּא עֲרוֹת

לשון הקודש

עַל הָאָדָם, זו שְׁפִיכוֹת דְּמִים, זְהוּ שְׁכִתּוּב
 בְּאָדָם דְּמוֹ יִשְׁפָּךְ, זוּ הַתְּעוּרְרוֹת שֶׁל
 הַטַּפָּה שֶׁל הַנְּקֵבָה שֶׁהִיא מְלַחָה אֲדָמָה,
 וְאִם הִיא סְגוּ"ל, נְקֻדָּה לְמַטָּה הִיא נְקֻבָּה,
 נְקֻדָּה שְׁלֻמְעֵלָה הִיא זָכָר, וּכְשׁוֹזְרֵק אוֹתָהּ
 בְּמַר"ה, שֶׁהִיא גִיהֶנֶם, הוֹרְגֶתָּ (אוֹתָהּ).

לְאִמְרָ, זֶה גְלוּי עֲרִיזוֹת, וְזֶה טַחוּ"ל, מִי
 שׁוֹזְרֵק בְּאִשְׁתּוֹ בְּעַצֵּב וּבְקַטְטָה, הַתְּגַלְתָּהּ
 בּו עֲרוּהּ, וְלִכְּן עֲרוֹת אֲבִיךָ וְעֲרוֹת אֲמִךָ

טַחוּ"ל מַר"ה, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם וַיִּצּוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵיִם עַל הָאָדָם, וּפְרָשׁוּהוּ, אִין צו
 אֱלָא עֲבוּדָה זָרָה, וְזֶה הַכְּבֵד, שְׁנַאֲמַר בּו
 כָּל הַכּוּעִים כְּאֵלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה,
 וּמִשּׁוּם זֶה לֹא צָרִיךְ לְהָרִיק טַפּוֹת אֱלָא
 בְּאַהֲבָה, וְלֹא בְּכַעַס וּבְקַטְטָה, וּכְשׁוֹזְרֵק
 אָדָם שְׁלֵשׁ טַפּוֹת בְּאַהֲבָה, נְקֻרָאוּ
 סְגוּלָתָא, וְסוּד הַדְּבָר - זָרְקָא מִקַּ"ף
 שׁוּפְרָ הוּלֵךְ סְגוּלָתָא.

אָבִיךָ וְעֲרוֹת אָמְךָ לֹא תִגְלֶה (ויקרא יח ז), אִיְהִי טְחוּל
לִילִית, מָרָה אוֹכְמָא עֲרוּה דְכֻלָּא (נ"א דְכֻלָּה).

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, שְׁעוּרָא דְעֲרִיזוֹת אֵינוֹן
בְּאַתְרֵי יְדִיעַ אִזְ לָא, אָמַר לִיהַ בְּרִי, יְהוּ"ה
אִיהוּ י' אָב ה' אָם ו' בֵּן ה' פֶּת, ה"ה אֵינוֹן אֵשָׁה
וּבִתָּה פֶלָה וְחַמוּתָה, כְּפּוּם עֲנַפִּין דְאֵילָנָא הָכִי
אֶתְקְרִיאֵי, עֲנַפִּין דְאֵילָנָא מִתְפָּרְשִׁין לְעֵילָא
בְּאֵילָנָא, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ וּפְנִיָהּם וּכְנַפִּיהֶם פְּרוּדוֹת
מִלְמַעְלָה, וְעֲלִיָהֶן אֶתְמַר (דברים כג א) וְלֹא יִגְלֶה כְּנָף
אָבִיו, וְאֵינוֹן מִתְיַחֲדִין לְתַתָּא.

כְּגוֹן לִוְלָב דְאִיהוּ אֲגוּדָה חֲדָא לְתַתָּא בְּכָל אֵלִין
מֵינִין דְחֲדָם וְעֲרָבָה, דְאֵינוֹן תֵּלַת חֲדָסִין,
וְתָרִין עֲרָבוֹת, וְאִיהוּ בְּפְרוּדָא לְעֵילָא, דְעֲנַפִּין
מִתְפָּרְדִין לִימִינָא וּשְׂמָאלָא, וּבְגִין דָּא נְפָרְצוּ עֲלִיו
פְּסוּל, נְפָרְדוּ עֲלִיו כָּשֵׁר, וְהָאִי פֶרֶץ אִיהוּ פְּרוּץ

לשון הקודש

לֹא תִגְלֶה. טְחוּל הִיא לִילִית, מָרָה
שְׁחָרָה, עֲרוֹת הַכֹּל (שֶׁל הַכֹּלָה).
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא, הַשְׁעוּר שֶׁל
עֲרִיזוֹת הֵם בְּמָקוֹם יָדוּעַ אוֹ לֹא? אָמַר לוֹ:
בְּנִי, יְהוּ"ה הוּא י' אָב, ה' אָם, ו' בֵּן, ה'
פֶּת, ה"ה הֵם אֵשָׁה וּבִתָּה, פֶּלָה וְחַמוּתָה,
כְּפִי עֲנַפִּי הָאֵילָן כְּדָּ נְקָרְאוּ. עֲנַפִּי הָאֵילָן
נְפָרְדִים לְמַעְלָה בְּאֵילָן, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרוּהוּ

וּפְנִיָהּם וּכְנַפִּיהֶם פְּרוּדוֹת מִלְמַעְלָה,
וְעֲלִיהֶם נֶאֱמַר וְלֹא יִגְלֶה כְּנָף אָבִיו, וְהֵם
מִתְיַחֲדִים לְמַטָּה.
כְּמוֹ לִוְלָב, שֶׁהוּא אֲגוּדָה אַחַת לְמַטָּה
בְּכָל אֵלִין הַמֵּינִים שֶׁל חֲדָם וְעֲרָבָה, שֶׁהֵם
שְׁלֹשָׁה חֲדָסִים וּשְׁתֵּי עֲרָבוֹת, וְהוּא
בְּפְרוּד לְמַעְלָה, שֶׁהָעֲנַפִּים נְפָרְדִים לִימִין
וּלְשְׂמָאל, וּמִשּׁוּם זֶה, נְפָרְצוּ עֲלִיו –

בְּעֶרְוָה דַּאִיהוּ בֵּין עֲנַפָּא וְעֲנַפָּא, וּבְגִין דָּא אֲתִמַּר
 תַּמָּן (ויקרא יח ז) לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֶרְוָה, לֹא צְרִיךְ
 לְקַרְבָּא אֲתוּון דַּאִינוּן יְהוּ"ה בְּאַתֵּר (דף צ ע"א) דְּעֶרְוָה,
 וְרַזָּא דְּעֶרְוָה אֲתִרְמִיז בְּתֵרִין (בהדי) אֲתוּון ע"ר ו"ה
 ע"ר ר"ע בְּעֵינֵי יְהוּ"ה (בראשית לח ז), וְאֵלִין עֲנַפִּין (לא)
 אֲתַפְּרְשׁוּ דִּיהֵא עֶרְוָה בִּינֵיהוּ, לֹא אִיהוּ אֱלָא פִּר
 מֵאֲתֵרִיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דַּאִיהוּ אַדְנִי, הָדָא
 הוּא דְכֻתִּיב (תהלים ה ה) לֹא יִגְוֹדֵךְ רַע, דְּבִסְפִירָן תִּשְׁכַּח
 אֵב וְאִם וּבֵן בְּחֻדָּא, בְּבִינָה בִּין י"ה, וְלִית תַּמָּן
 עֶרְוָה, וְתִשְׁכַּח לֹון לְתַתָּא אַח וְאַחוֹת תִּרְוֵייהוּ
 בְּיַחְוּדָא, אַח אִיהוּ עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא ד' אַחוֹת
 דִּילֵיהּ, וְתִרְוֵייהוּ אִינוּן חַד בְּלָא פְּרוּדָא, אַף עַל גַּב
 דְּצַדִּיק אִיהוּ יַחְוּדָא דְּכָלְהוּ.

לשון הקודש

תְּקוּדָא בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא אַדְנִי. זְהוּ
 שְׂכַתוּב לֹא יִגְוֹדֵךְ רַע, שְׂכַסְפִּירוֹת תִּמְצָא
 אֵב וְאִם וּבֵן בְּאֲחֵד בְּבִינָה, בִּין י"ה, וְאִין
 שְׂם עֶרְוָה, וְתִמְצָא אוֹתָם לְמַסָּה, אַח
 וְאַחוֹת שְׁנֵיהֶם בְּיַחְוּד, הָאֵח הוּא הָעֲמוּד
 הָאִמְצָעִי, ד' – אַחוֹתוֹ, וְשְׁנֵיהֶם הִם אֲחֵד
 בְּלֵי פְּרוּד, אַף עַל גַּב שְׂעֻדִיק הוּא הַיַּחְוּד
 שְׂל כָּלָם.

פְּסוּל, נְפָרְדוּ עֲלֵיו – בְּשַׁר, וְהַפְּרִין הַזֶּה
 הוּא פְּרוּץ בְּעֶרְוָה בֵּין עֲנַף לְעֲנַף, וְלִבְנ
 נֶאֱמַר שְׂם לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֶרְוָה, לֹא
 צְרִיךְ לְקַרְבַּ אֶת הָאוֹתִיּוֹת שְׁהֵן יְהוּ"ה
 לְמָקוֹם עֶרְוָה, וְסוּד הָעֶרְוָה גְּרָמֵז בְּשַׁתִּי
 (ע) אוֹתִיּוֹת ע"ר ו"ה ע"ר ר"ע בְּעֵינֵי
 יְהוּ"ה, וְהָעֲנַפִּים הִלְלוּ (לא) נְפָרְדוּ שְׂתַהֲקִיה
 עֶרְוָה בִּינֵיהֶם, אִינוּ אֱלָא חוּץ מִמְּקוֹמוֹ שְׂל

אֲדַהְכִי הָא אֵלֵיהּוּ קָא אַזְדַּמְן לִיה לְרַבִּי שְׁמַעוֹן,
 וְאָמַר לִו: רַבִּי רַבִּי רַבִּי, שְׁעוּרָא דְעַרְיִין הָכִי
 אִיהּוּ וְדַאי, בְּכָל סְפִירָן לִית יְחוּדָא חַד בְּחִבְרָתָהּ
 בְּגוּוּנָא דְדָבָר וְנוֹקְבָא אֶלָּא בְּצַדִּיק, דִּי־יְחוּדָא
 דְתַרְוֵייהּ לֹא אִיהּוּ בְּכָל אַבְרִין דְלָהוֹן אֶלָּא בְּבִרִית
 מִלָּה, בְּשָׂאָר אַבְרִין קוֹרְבָא דְאַחָהּ אִית תַּמָּן וְלֹא
 דִּי־יְחוּדָא, וְדַא אִיהּוּ רָזָא דְאֵילָנָא דְעַנְפּוּי מִתְפָּרְשִׁין
 לְעֵילָא בְּכָל סְטָרָא, וְרָזָא דְמִלָּה וְתִשָּׁב בְּאִיתָן
 קִשְׁתוֹ וַיִּפְּזוּ זְרוּעֵי יָדָיו (בראשית מט כד), אֶבְל לְתַתָּא
 בְּלָהּוּ אַגּוּדָה אַחַת יְחוּדָא חָדָא, וּבְגִין דָּא לְתַתָּא
 בְּצַדִּיק צָרִיד לְקַרְבָּא אַתְוּוֹן דִּיהוּ"ה עִם שְׂכִינְתֵיהּ,
 דְאִיהִי קוֹרְבָּא דִילָּה קַרְבָּן לִיהוּ"ה.

וְהָכִי שְׂכִינְתָא עֲלָאָה עִם חֲכָמָה צָרִיד לְקַרְבָּא
 לוֹן בְּצַדִּיק, וְכָל עַנְפִין תַּמָּן מִתְיַחֲדִין
 וּמִתְקַשְׂרִין וּמִשְׁלָבִין, וּמְקַבְּלִין דָּא מִן דָּא, וְכִלָּא

לשון הקודש

בְּיַנְתִּים הִנֵּה אֵלֵיהּוּ הַזְדַּמְן לְרַבִּי שְׁמַעוֹן,
 וְאָמַר לוֹ: רַבִּי רַבִּי רַבִּי, שְׁעוּר הָעַרְיִוֹת כִּן הוּא
 וְדַאי, בְּכָל הַסְּפִירוֹת אִין יְחוּד שֶׁל אַחַת
 עִם חִבְרָתָהּ כְּמוֹ שֶׁל זָכָר וּנְקֵבָה, אֶלָּא רַק
 בְּצַדִּיק, שֶׁהַיְחוּד שֶׁל שְׁנֵיהֶם אִינוֹ בְּכָל
 הָאֵיבָרִים שְׁלֵהֶם, אֶלָּא רַק בְּבִרִית מִלָּה,
 בְּשָׂאָר הָאֵיבָרִים קַרְבָּה שֶׁל אַחָהּ יֵשׁ שָׁם
 וְלֹא שֶׁל יְחוּד, וְזֶהוּ סוּד הָאֵילָן שְׁעַנְפּוּי

נִפְרָדִים לְמַעְלָה בְּכָל צַד, וְסוּד הַדְּבָר –
 וְתִשָּׁב בְּאִיתָן קִשְׁתוֹ וַיִּפְּזוּ זְרוּעֵי יָדָיו, אֶבְל
 לְמַטָּה כָּלִם אַגּוּדָה אַחַת, יְחוּד אַחַד,
 וּמִשּׁוּם זֶה לְמַטָּה בְּצַדִּיק צָרִיד לְקַרְבֵּי אֵת
 אוֹתִיוֹת יְהוּ"ה עִם שְׂכִינְתוֹ, שֶׁהִיא קַרְבָּה
 שְׁלָהּ קַרְבָּן לִיהוּ"ה.

וְכַךְ הַשְׂכִּינָה הַעֲלִיּוֹנָה עִם חֲכָמָה, צָרִיד
 לְקַרְבָּם לְצַדִּיק וְכָל הָעַנְפִים שָׁם

עַל יָדָא דְצַדִּיק, וּבְלֵא צַדִּיק לִית קוֹרְבָא דִּיחֻדָּא,
 אֵלָא אַחְוָה, וּבְגִין דָּא חֶסֶד תַּפְּסֵן אֶתְקַרִּי ו' אַח זֶה'
 אַחֹת. מִסְטָרָא דִּימִינָא, וּבְהֵאֵי אֶתֶר אֶתְמַר (ויקרא כ
 י) וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אַחֹתוֹ בֵּת אָבִיו אֹו בֵּת
 אָמֹו וְגוֹמֵר חֶסֶד הוּא, וְעַם כָּל דָּא דְחֶסֶד הוּא
 וְנִבְרָתוֹ לְעֵינֵי בְנֵי עַמָּם, מָאן דְמִתְחַבֵּר אֶתְוֹן בְּאֶתֶר
 דְּפְרוּדָא כְּאֵלוֹ אֶפְרִישׁ בִּינֵיהוֹ, וּבְגִין דָּא וְנִבְרָתוֹ
 מְדָה לְקַבֵּל מְדָה.

וְהָכֵי י"ה בִּימִינָא אֵינֹון בְּאַחְוָה, וְלִית יחֻדָּא אֵלָא
 עַל יְדֵי דְצַדִּיק, וּבְגִין דָּא בְּהֵאֵי אֶתֶר לֹא
 תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּזָה (שם יח ו), וְהָכֵי בְּשׁוּקָא יְמִינָא
 וּשְׂמָאלָא תַפְּסֵן אֱלֹהִים אַחֲרִים, וְלֹא צְרִיךְ לְקַרְבָּא
 תַפְּסֵן אֶתְוֹן, בְּזִמְנָא דְאֱלֹהִים אַחֲרִים תַּפְּסֵן דִּיאֵינוֹן
 מִסְטָרָא דְעִבּוּדָה זָרָה, וְרֹזָא דְמַלְאָה וַיִּקְרִיבוּ לְפָנֵי
 יחו"ה אֵשׁ זָרָה (שם י א).

לשון הקודש

אותיות במקום של פרוז, כאלו הפריד
 ביניהן, ומשום כך ונבחרתו, מדה כנגד
 מדה.

וכך י"ה בזמין הם באחווה, ואין יחוד
 אלא על ידי צדיק, ומשום זה במקום הזה
 לא תקרבו לגלות ערוזה, וכך בשוק זמין
 ושמאל שם אלהים אחרים, ולא צריך
 לקרב שם אותיות בזמן שאלהים אחרים

מתחדים ונקשרים ומשלבבים, ומקבלים
 זה מזה, והכל על ידי הצדיק, ובלי צדיק
 אין קרבת היחוד אלא אחווה, ומשום זה
 חסד שם נקרא ו' אח זה' אחות, מצד
 הימין, ובמקום הזה נאמר ואיש אשר
 יקח את אחותו בת אביו או בת אמו
 וגומר, חסד הוא, ועם כל זה שחסד הוא,
 ונבחרתו לעיני בני עמם. מי שמחבר

וְכָל אֵינֹן עֲרִיין אֵינֹן סמא"ל וְנַחֲשׁ, דְּתַבְעִין
 לְמַעַבְדַּד דִּינִין וּמַגְלִין לֹון קָדָם יְהוּ"ה, וּבְגִין
 דָּא אֶתְקֵרִיאָו עֲרִיֹות, וְדָא אִיהוּ רָזָא וְסוּד אַחַר אַל
 תְּגַל (משלי כה ט), דְּדָא גְרִים גְלוּת וְאֶתְגְּלִי בִין עַמְמֵיָא,
 מָאן דְּגִלִי עֲרִיֹותִיה תַּמָּן חָכִי אִיהוּ אֶתְגְּלִי בִין עֲרִיין
 דְּאֵינֹן אֱלֹהִים אַחֲרִים, וּמָאן דְּמַכְסִי עַלְיָהוּ חָכִי
 אִיהוּ אֶתְכַפִּי בִינֵיִיהוּ, וּבְגִין דָּא וְלֹא יַגְלָה כְּנַף אָבִיו,
 דָּא שְׂכִינְתָא דְגַלְתָּ בִין עַמְמֵיָא בְּגִין חוּכָא דָּא, כְּמָה
 דְּאֵת אָמַר (ישעיה נ א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם.

וְאַרְבַּע זְמַנִּין גַּלְתָּ שְׂכִינְתָא בְּגַלְוֹתָא, בְּגִין
 דְּאֵעִילוּ עֲרוּהָ בִין אַרְבַּע אֲתוּוּן, וְאַף עַל
 גַּב דְּאֶתְמַר כָּל אֲלִין עֲרִיין בְּסַפִּירָן וּבְשִׁמְאָ דִּיהוּ"ה,
 לֹאוּ בְּאֶתְרִיה דְּלַעִילָא, אֶלָּא בַּד שְׂכִינְתָא גַלְתָּ, כָּל
 סַפִּירָן נַחְתוּ עִמָּה, וְלִית פְּרוּדָא בָּהּ וּבִין עֵשֶׂר

לשון הקודש

הוא מתבססה ביניהם, ומשום זה ולא
 יגלה כנף אביו, זו שכינה שגלתה בין
 העמים בגלל החטא הזה, כמו שנאמר
 ובפשעיכם שלחה אמכם.

וארבע פעמים גלתה שכינה לגלות,
 משום שהכניסו ערוה בין ארבע
 האותיות, ואף על גב שנאמר כל
 העריות הללו בפסירות ובשם של יהו"ה,
 לא במקומו שלמעלה, אלא כששכינה

שם, שהם מצד של עבודה זרה, וסוד
 הדבר - ויקריבו לפני יהו"ה אש זרה.

וכל אותם העריות הם סמא"ל ונחש,
 שתובעים לעשות דינים ומגלים אותם
 לפני יהו"ה, ומשום זה נקראו עריות, וזהו
 סוד, וסוד אחר אל תגל, שזה גורם גלות
 וגולה בין העמים, מי שמגלה ערותו שם,
 כך הוא מתגלה בין העריות, שהם
 אלהים אחרים, ומי שמכסה עליהם, כך

סְפִירָן, וְכֹד נָתַתּוּ אֶת־לִבָּשׁוּ בְּשִׁית יוֹמִין דְּחֹל שְׁתֵּי
 עֲנָפִין, חֶסֶד בְּיוֹמָא קַדְמָאָה, גְּבוּרָה בְּיוֹמָא תַנְיִנְיָא,
 עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא בְּיוֹמָא תְּלוּתָאָה, תְּלַת סְפִירָן
 תַנְיִנִין בְּתַלַּת יוֹמִין אַחֲרֵינִין, דְּאֵינוּן רְבִיעָאָה
 חֲמִשָּׁאָה וּשְׁתִּיתָאָה.

וְעֵשֶׂר אַמִּירָן דָּא י' אַבָּא, חֲמִשׁ אֹר דָּא ה' אִימָא,
 שְׁתֵּי זְמַנִּין טוֹב ו' דְּאִית בְּשִׁית יוֹמִי
 דְּחֹל, ה' דְּהַשְּׁשִׁי ה' דִּיהו"ה, רֵא"ש דְּבְרָאשִׁית דָּא
 כְּתֵר רִישָׁא דְּכָל רִישִׁין.

וְאַמַּאי אִית פְּרוּדָא, בְּגִין דְּלִית צְדִיק אֹת בְּרִית
 תַּמָּן, וְרָזָא דְּמַלְאָה אֵין אָדָם צְדִיק בְּאַרְצֵן
 דְּאִיהוּ אֹת בְּרִית תַּמָּן, וּבְשִׁפְת דְּאִיהוּ יוֹמָא
 שְׁבִיעָאָה תַּמָּן קָרִיבוּ וְיַחְוּדָא דְּשִׁמָּא דִּיהו"ה וְכָל
 סְפִירָן, וּבְגִין דָּא תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים זְוֹנְגִייהוּ מְלִילֵי

לשון הקודש

בששת ימות החול, ה' של הששי ה' של
 יהו"ה, רֵא"ש של בראשית זה כְּתֵר,
 הראש לכל הראשים.
 וְלַמָּה יֵשׁ פְּרוּד? מִשּׁוּם שְׂאִין צְדִיק, אֹת
 הַבְּרִית, שָׁם, וְסוּד הַדְּבָר - אֵין אָדָם
 צְדִיק בְּאַרְצֵן, שֶׁהוּא אֹת הַבְּרִית שָׁם,
 וּבְשִׁפְת שֶׁהוּא הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, שָׁם קָרִיבָה
 וְהַיְחוּד שֶׁל שֵׁם יְהו"ה וְכָל הַסְּפִירוֹת,
 וּמִשּׁוּם כֵּךְ זְוֹנָם שֶׁל תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים

נְלַתָּה, כָּל הַסְּפִירוֹת יָרְדוּ עִמָּה, וְאֵין
 פְּרוּד בַּהּ וּבֵין עֵשֶׂר הַסְּפִירוֹת, וְכַשְׂיָרְדוּ,
 הִתְלַבְּשׁוּ בְּשִׁשֶּׁת יְמֵי הַחֹל שְׁשֶׁה עֲנָפִים,
 חֶסֶד בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן, גְּבוּרָה בְּיוֹם הַשֵּׁנִי,
 הָעֲמוּד הָאַמְצְעִי בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי, שֶׁלֹּשׁ
 סְפִירוֹת שְׁנִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה יָמִים אַחֲרֵיכֶם,
 שֶׁהֵם רְבִיעֵי חֲמִישִׁי וְשִׁשִּׁי.
 וְעֵשֶׂר אַמִּירוֹת זֶה י' הָאבָּא, חֲמִשָּׁה אֹר
 זו ה' הָאמָא, שֵׁשׁ פְּעֻמִּים טוֹב ו' שִׁשִּׁי

שַׁבַּת לְלַיְלֵי שַׁבַּת, הַאִי עֲרִיין אֵינּוּן וְדַאי לְתַתָּא,
 אֲבָל לְעֵילָא (דף צ ע"ב) אֲתַמַּר (תהלים ה ה) לֹא יִגְוֹרֵךְ רַע,
 וְצַדִּיק דְקָרִיב לְאַתְתִּיחַ בְּיוֹמֵי דְחוּלָא, הַהוּא בִּין
 דְעָבִיד עָלֵיהּ אֲתַמַּר צַדִּיק וְרַע לוֹ, דְגָרִים
 דְאַתְעָבִיד קִדְשׁ חוּל דְאִיהוּ יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וּבְהַהוּא
 זְמַנָּא אִיהוּ רָזָא דְצַדִּיק וְרַע לוֹ רַשָּׁע וְטוֹב לוֹ,
 אֲבָל לְעֵילָא לִית עֲרוּה וְקִצּוּץ וּפְרוּד וּפְרוּץ, וּבְגִין
 דָּא לְעֵילָא (לית לך לידמה ליוצרך, דתימא הכי דלעילא) אִית
 יְחוּדָא בָּאָח וְאַחוּת וּבְבִין וּבְבַת בָּאִם עִם בִּין, אִם
 בִּין לִית לָךְ לִידְמָה לְיוֹצְרֵךְ, דְאַנְתָּ הוּיִת גָּרִים דְלֹא
 תְהֵא בְדִיוֹקְנָא דִילֵיהּ לְעֵילָא, כְּמָה דְאַתָּ
 אָמַר (ישעיה נט ב) כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ מִבְּדִילִים
 בֵּינֵיכֶם לְבִין אֱלֹהֵיכֶם.

וְתָא חַוֵּי בְשַׁעְתָּא דְבַעָא קוּדְשָׁא בְרִידָא הוּא
 לְמַבְרִי אָדָם, הַכִּי תוּה בָּעֵי לְמַעְבַּד לֵיהּ

לשון הקודש

וּפְרוּץ, וּמְשׁוּם זֶה לְמַעְלָה (אין לך לדמה ליוצרך,
 שְׂתַמַּר כֶּה, שְׁלַמְעֵלָה) יֵשׁ יְחוּד בָּאָח וְאַחוּת,
 וּבְבִין וּבְבַת, בָּאִם עִם בִּין. אִם בִּין, אִין לָךְ
 לְדַמּוּת לְיוֹצְרֵךְ, שְׂאֲתָה הָיִית גּוֹרָם שְׁלֹא
 תְהִיָּה בְדַמּוּתוֹ לְמַעְלָה, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר כִּי
 אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵיכֶם לְבִין
 אֱלֹהֵיכֶם.

וּבֵא וּרְאָה, בְּשַׁעָה שְׂרַצָּה הַקּוּדוּשׁ בְּרוּךְ

מְלִילֵי שַׁבַּת לְלַיְלֵי שַׁבַּת, הַעֲרִיּוֹת הַלְלוּ
 הֵם וְדַאי לְמַטָּה, אֲבָל לְמַעְלָה נֶאֱמַר לֹא
 יִגְרֹךְ רַע, וְצַדִּיק שְׁקָרֵב לְאַשְׁתּוֹ בִּימּוֹת
 הַחַל, אוֹתוֹ הַבִּין שְׁעוּשָׂה, נֶאֱמַר עָלָיו
 צַדִּיק וְרַע לוֹ, שְׂגוֹרָם שְׂנַעֲשֵׂה קִדְשׁ חַל,
 שְׁהוּא הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וּבְאוֹתוֹ זְמַן הוּא
 הַסּוּד שֶׁל צַדִּיק וְרַע לוֹ רַשָּׁע וְטוֹב לוֹ,
 אֲבָל לְמַעְלָה אִין עֲרוּה וְקִצּוּץ וּפְרוּד

בְּנוֹנָא דְדִיּוֹקְנָא דִּילֵיהּ, בְּלֹא עֲרוּהּ וּבְלֹא פְרִין
 וּפִירוּד, בְּמָה דְאַתְּ אָמַר (בראשית א כו) נַעֲשֶׂה אָדָם
 בְּצַלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ, לְמַהוּי כָּל סְפִירָן כְּלִילָן בֵּיתָה,
 בְּלֹא פִירוּד וְקִצּוּץ, וְלֹא תִיַחְדָּא בֵּין עִם בֵּית דְּאִינוּן
 אַחִים, דְּעֲלֵייהוּ אַתְּמַר אַחִים תְּאוּמִים, הֲדָא הוּא
 דְכְּתִיב (שמות כו כד) וַיְהִיו תְּאֻמִּים מִלְּמִטָּה וַיַּחֲדִיו יְהוָה
 תַּמִּים עַל רֵאשׁוֹ, בְּאֵן אַתְרָ, אֶל הַטַּבַּעַת (שם), דְּאֶ
 טַבַּעַת דְּאוֹת בְּרִית מִילָה, דְּאִיהוּ שִׁיעוּר לְכָל עֲרִיין
 לְתַתָּא, וְשִׁיעוּר דְּיַחְדָּא לְעִילָא, וְלְעִילָא אַתְּמַר בֵּיתָה
 (בראשית ג כב) וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וַחֵי לְעוֹלָם,
 אֲכָל לְתַתָּא אַתְּמַר בֵּיתָה וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע לֹא
 תֹאכַל מִמֶּנּוּ, לָא תַעְרַב בְּיַחְדָּא טוֹב עִם רָע, וְאִם
 לֹאוּ (שם ב יז) מוֹת תָּמוּת, אַתְּמַר הַכָּא מוֹת תָּמוּת
 וְאַתְּמַר בְּשַׁבַּת (שמות לא יד) מְחַלְלִיהָ מוֹת יוּמָת.

לשון הקודש

שְׁלֵ אֹת בְּרִית מִילָה, שְׁהוּא שִׁיעוּר לְכָל
 הָעֲרִיּוֹת לְמִטָּה, וְשִׁיעוּר שֶׁל הַיַּחְדוּד
 לְמַעְלָה, וְלְמַעְלָה נֶאֱמַר בּוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ
 הַחַיִּים וְאָכַל וַחֵי לְעוֹלָם, אֲכָל לְמִטָּה
 נֶאֱמַר בּוֹ וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע לֹא תֹאכַל
 מִמֶּנּוּ, אֶל תַּעְרַב בְּיַחְדוּד טוֹב עִם רָע, וְאִם
 לֹא, מוֹת תָּמוּת. נֶאֱמַר כְּאֵן מוֹת תָּמוּת,
 וְנֶאֱמַר בְּשַׁבַּת מְחַלְלִיהָ מוֹת יוּמָת.

הוּא לְבְרָא אָדָם, כִּד הִיָּה רוּצָה לַעֲשׂוֹת
 אוֹתוֹ כְּמוֹ דְמוּתוֹ, בְּלִי עֲרוּהּ וּבְלִי פְרִין
 וּפִירוּד, כְּמוֹ שְׁנֵאֱמַר נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
 בְּדְמוּתֵנוּ, שִׁיְהִיו כָּל הַסְּפִירוֹת כְּלוּלוֹת
 בּוֹ, בְּלִי פִירוּד וְקִצּוּץ, וְלִהְתִּיַחַד בֵּין עִם
 בֵּית שְׁהִם אַחִים, שְׁעֲלִיהֶם נֶאֱמַר אַחִים
 תְּאוּמִים, וְהוּוּ שְׁכִתוּב וַיְהִיו תְּאֻמִּים
 מִלְּמִטָּה וַיַּחֲדִיו יְהוָה תַּמִּים עַל רֵאשׁוֹ,
 כְּאִיזָה מְקוּם? אֶל הַטַּבַּעַת, זֶה הַטַּבַּעַת

וְאָדָם וְדַאי אֶתְעַבֵּיד בְּדִיוֹקְנָא דְלְעִילָא, וְעַבְד
תַּמָּן פְּרוּדָא, וְאֶתְפְּרִישׁ מִתַּמָּן, אָמַר לִיה
רַבִּי אֶלְעָזָר אַבָּא אִיךְ אֶתְעַבֵּיד בְּדִיוֹקְנָא דְלְעִילָא,
דְּהָא שְׂמַעְנָא כַּמָּה דְעוֹת תַּמָּן, אָמַר לִיה פְּרִי, פַּד
אֶתְעַבֵּיד, כְּלָהוּ סְפִירָן אֶתְכְּלִילוּ בְּדִיוֹקְנָא
דְּנִשְׁמַתִּיה, וְנִשְׁמַתִּיה הָוָה מְרַבְּכָה לֹון כְּגִוּוֹנָא
דְּנִשְׁמַתִּיה, דְּעֵלָה אֶתְמַר (בראשית א כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, כְּגִוּוֹנָא דְעֵשֶׁר סְפִירוֹת בְּלִימָה,
וְכָלְהוּ גִוּוִין דְּנִשְׁמַתִּין הָווּ נְהָרִין בְּנִשְׁמַתִּיה, וְהָווּ
נְהִירִין עַל אַנְפּוּי, וּמִנִּיה הָווּ מְזַדְעָזְעִין עַלְאִין
וְתַתְּאִין, וְהָווּ סְגָדִין לִיה בְּגִין אֲלִין נְהִירִין דְּהָווּ
נְהִירִין בִּיה, כְּגִוּוֹנָא דְאָדָם דְלְעִילָא דְהָווּ סְגָדִין
לִיה, הָכִי הָווּ סְגָדִין לְאָדָם דְלְתַתָּא, עַד דְּהָוָה אָמַר
אִיהוּ בּוֹאוּ נִשְׁתַּחֲוּהוּ וְנִכְרַעְהוּ נִבְרָכָה לְפָנֵי יְהוָה
עוֹשִׁנּוּ (תהלים צה ו), וּבְהָהוּא זְמַנָּא הָוָה אִיהוּ שְׁלִיט עַל
כָּל הַמוֹנֵי עִילָא וְתַתָּא.

לשון הקודש

שעליה נאמר ויברא אלהים את האדם בצלמו, כמו שעשר ספירות בלימה, וכל הגוונים של הנשמות היו מאירים בנשמתו והיו מאירים על פניו, ומכאן היו מזדעזעים עליונים ותחתונים, והיו משתחווים לו בגלל המאורות הללו שהיו מאירים בו. כמו שהאדם שלמעלה שהיו

וְאָדָם וְדַאי נַעֲשָׂה בְדַמוֹת שֶׁל מַעְלָה, וְעֵשָׂה שֶׁם פְּרוּד וְנִפְרָד מִשָּׁם. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: אַבָּא, אִיךְ נַעֲשָׂה בְדַמוֹת שֶׁל מַעְלָה, שְׁהִרִי שְׂמַעְנּוּ שֶׁם כַּמָּה דְעוֹת? אָמַר לוֹ: בְּגִי, כְּשֶׁנַּעֲשָׂה, כָּל הַסְפִירוֹת נִכְלְלוּ בְדַמוֹת שֶׁל נִשְׁמַתּוֹ, וְנִשְׁמַתּוֹ הִיְתָה מְרַבְּכָה לָהֶם, כְּמוֹ שֶׁנִּשְׁמַתּוֹ,

גִּזְוִין אוֹכְמִין דְּעֵינָא וְשַׁעְרֵי אוֹכְמִין וְכָל גִּזְוִין
 אוֹכְמִין שְׁפִירִין, אֲתִיְהִיבֵן בֵּיהּ מִסְטָרָא
 דְּאִיפָא, תְּוֹרוּ דְּעֵינָא וְתְוֹרוּ דְּאֲנַפִּין וְתְוֹרוּ דְּמוֹחָא
 וְתְוֹרוּ דְּגַרְמִין, אֲתִיְהִיבֵת בֵּיהּ מִסְטָרָא דְּאִפָא,
 דְּהָכִי אוֹקְמוּהוּ מְאָרִי מִתְּנִיתִין, דְּלוֹבֵן שְׁפַעִין
 וּמוֹחָא וְעַצְמוֹת אֲתִיְהִיבוּ מֵאִפָא, וְאוֹכְמוּ דְּעֵינָא
 וְשַׁעְרָא אֲתִיְהִיבוּ מֵאִיפָא, וְתְוֹרוּ וְאוֹכְמוּ תְּרוּיְהוּ
 אֲשַׁתְּכְּחוּ מִכְּתָרָא עֲלָאָה, אוֹכְמוּ מִלְּבָר וְתְוֹרוּ
 מִלְּגֹ, וְעֵלִיָּה אֲתִמַּר (איוב לז כא) וְעַתָּה לֹא רָאוּ אֹר
 בְּהִיר הוּא בְּשַׁחְקִים, וְכַתּוּב אַחַר אֹמַר (תהלים יח יב)
 יֵשֶׁת חֲשָׁךְ סָתְרוּ.

וְהָא אוֹקְמוּהוּ חֲבֵרְיָא, אוֹכְמוּ נִוְקָבָא לְתְוֹרוּ,
 וְאוֹרְיִיתָא מִתְּמֵן אִיהִי תְוֹרוּ מִלְּגָאוּ אוֹכְמוּ
 מִלְּבָר, וְלֵעִילָא אִפָא וְאִיפָא אָמְרוּ עַל עַמוּדָא

לשון הקודש

פְּרִשׁוּהוּ בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה שְׁחֵלְבֵן שְׁפַעִין
 וְהַמַּח וְהַעֲצָמוֹת נִתְּנוּ מִקְּאָב, וְשַׁחַר הָעֵין
 וְהַשְׁעַר נִתְּנוּ מִקְּאָם, וְהֵלְבֵן וְהַשְׁחַר,
 שְׁנֵיהֶם נִמְצְאוּ מִכְּתַר עֲלִיּוֹן, הַשְׁחַר
 מִכְּחוּץ וְהֵלְבֵן מִכְּפָנִים, וְעֲלִיוֹ נֶאֱמַר
 וְעַתָּה לֹא רָאוּ אֹר בְּהִיר הוּא בְּשַׁחְקִים,
 וְכַתּוּב אַחַר אֹמַר יֵשֶׁת חֲשָׁךְ סָתְרוּ.

וְחֵרִי פְּרִשׁוּהוּ הַחֲבֵרִים, שַׁחַר נִקְבָּה
 לְלֵבֵן, וְהַתְּוֹרָה מִשָּׁם הִיא לֵבֵן מִכְּפָנִים

מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ, כִּד הֵיוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְאָדָם
 שְׁלֻמָּה, עַד שֶׁהוּא הָיָה אוֹמַר בּוֹאוּ
 נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה נִבְרָכָה לְפָנַי יְהוִ"ה
 עוֹשֵׁנִי, וּבְאוֹתוֹ זְמַן הוּא הָיָה שׁוֹלֵט עַל כָּל
 הַחַמוּנִים שֶׁל מַעְלָה וּמִטָּה.

הַגִּזְוִין הַשְׁחַר שֶׁל הָעֵין, וְשַׁעְרֵי שַׁחֲרוּת,
 וְכָל הַגִּזְוִים שַׁחֲרוּרִים יָפִים נִתְּנוּ בּוֹ מִצַּד
 הָאָם. לֵבֵן הָעֵין וְלֵבֵן הַפָּנִים וְלֵבֵן הַמַּח
 וְלֵבֵן הָעַצְמוֹת נִתְּנוּ בּוֹ מִצַּד הָאָב, שְׁחֵרִי

דַּאֲמַצְעִיתָא וּשְׂכִינְתִּיה נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
 בְּדַמוּתֵנוּ (בראשית א כו), עֲמוּדָא דַּאֲמַצְעִיתָא בְּחֹזְרוֹ,
 וּשְׂכִינְתָא בְּאוּכְמוֹ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שיר א ה) שְׁחֹרָה
 אֲנִי וְנֹאנָה, וְתָא חֲזִי אִימָא עֲלָאָה הֲוֹת אוּכְמָא קָדָם
 הֵהוּא נְהוּרָא דְלֵגָא מִינָה, אֲבָל פִּד נַחְתָּא לְתַתָּא
 אֶתְחַזִּית גְּוֹנְהָא בְּחַמְשׁ סְפִירָן, דְּאִינוּן ה' עֲנָפִין
 דְּאִילָנָא, דְּרוּעָא יְמִינָא וּשְׂמַאלָא וְגוּף וְתֵרִין שׁוֹקִין,
 צַדִּיק נָטִיל כָּל גְּוֹנִין, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ט טז)
 וּרְאִיתִּיה לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם, וּרְאִיתִּיה בְּגוֹנִין
 נְהִירִין, וְהָכִי שְׂכִינְתָא תַּתָּא אֶתְחַזִּית בְּחַמְשׁ גְּוֹנִין
 מִתַּתָּא לְעִילָא, וְאֵלִין גְּוֹנִין דְּשִׁית סְפִירָן, וְעַלְיִיהוּ
 אֶתְמַר (שמות כה ד) וּתְכַלֵּת וְאֶרְגְּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי (דף צא
 ע"א) וְשֵׁשׁ וְעִזִּים, וּכְמָה דְּאֶתְכַלִּילָן כָּל גְּוֹנִין מִעִילָא
 לְתַתָּא בְּצַדִּיק, הָכִי אֶתְכַלִּילָן כָּל גְּוֹנִין מִתַּתָּא
 לְעִילָא בְּעֲמוּדָא דַּאֲמַצְעִיתָא.

 לשון הקודש

האילן, זרוע ימין ושמאל והגוף ושתני
 שוקים, הצדיק נוטל כל הגונים. זהו
 שפתוב וראיתיה לזכר ברית עולם,
 וראיתיה בגונים מאירים, וכך השכינה
 התחתונה נראית בחמשה גונים ממטה
 למעלה, ואלו הגונים של שש הספירות,
 ועליהם נאמר ותכלת וארגמן ותולעת
 שני ושש ועזים, וכמו שנכללים כל

ושחר מבחויז, ולמעלה האב והאם אמרו
 על העמוד האמצעי ושכינתו נעשה אדם
 בצלמנו בדמותנו, העמוד האמצעי בלבן
 והשכינה בשחר, זהו שפתוב שחורה
 אני ונאנה. ובא תראה, האם העליונה
 היתה שחורה לפני אותו אור שלפנים
 ממנה, אבל בשיוודת למטה נראים
 גוניה בחמש ספירות, שהם חמשת ענפי

תא תזי ארבע ענפין רב רבין הוו באילנא, ואינון
הוו תרין דרועין ותרין שוקין, וכלהו
בשעורא דאת ו' עלאה, ובכל אמה ה' ענפין
זעירין דאינון זרת, דאתמר ביה (ישעיה מ ב) ושמים
בזרת תבן, ואינון שעורא דה', ועל ה' ענפין הוה
י' דאיהו כף היד, ודא איבא דאילנא, וכמה
שרטוטין מרקמן בכף היד, דאינון גוונין שפורין
דאיבא, דבהון אתפתחת שושנה דאתעבדת מינה
איבא, ואינון כפתור ופרח, לששת הקנים
היוצאים מן המנורה (שמות כה לג), ואלין תלת גרמין
בדרועא ימנא, ותלת בדרועא שמאלא, מנרתא
גופא דאמצעיתא.

ברי בכל אלין תקונין ברא לאדם ובת זוגיה, (ואי)
ואיהו עבד פרודא לעילא בין קודשא בריך

לשון הקודש

ענפים היה י' שהוא כף היד, וזה פרי
האילן, וכמה שרטוטים מרקמים בכף
היד, שהם הגונים היפים של הפרי,
שבהם נפתחת השושנה, שנעשה ממנה
פרי, והם כפתור ופרח לששת הקנים
היוצאים מן המנורה, ואלו שלש עצמות
בזרוע ימין ושלש בזרוע שמאל. המנורה,
הגוף של האמצע.
בני, בכל התקונים הללו ברא את

הגונים ממעלה למטה בצדיק, כך
נבגלים כל הגונים ממטה למעלה בעמוד
האמצעי.
בא וראה, ארבעה ענפים גדולים היו
באילן, והם היו שתי זרועות ושתי
שוקים, וכלם בשעור של האות ו'
העליונה, ובכל אמה חמשה ענפים
קטנים שהם זרת, שנאמר בו ושמים
בזרת תבן, והם השעור של ה', ועל ה'

הוא ושכינתיה, דגרים לסלקא שכינתא מקודשא
 בריך הוא, הכי קודשא בריך הוא סליק מניה פת
 זוגיה, ואסתלק קודשא בריך הוא מניה, דבאתר
 דלא שריא שכינתא תמן, קודשא בריך הוא לא
 שריא תמן, ומנלן דאסתליק פת זוגיה מניה, כמה
 דאת אמר (בראשית ב יח) ויאמר יהו"ה לא טוב היות
 האדם לבדו, ודא גרים ליעקב דאתמר ביה (שם לב
 כה) ויותר יעקב לבדו, ובההוא זמנא נצח ליה
 סמא"ל, וינע בכף ירכו (שם כו), באן אתר פרח בגיד
 הנשה, דפרח י' מגיד הנשה דאיהי י' דיעקב,
 ואשתאר איהו עקב, דאיהו דש בעקב, ודא רזא
 וידו אוהזת בעקב עשו (שם כה כו) (דאיהו דש בעקב בגלותא
 ובעולא דמלכותא דשבועין אומין דהוא לזנב ולא לראש).

כמה דגרים אדם דשכינתא אתפרשת מקודשא

לשון הקודש

וזה גרם ליעקב שנאמר בו ויותר יעקב
 לבדו, ובאותו זמן נצח את סמא"ל, וינע
 בכף ירכו, באיזה מקום פורח? בגיד
 הנשה, שפרחה י' מגיד הנשה, שהיא י'
 של יעקב, והוא נשאר עקב, שהוא דש
 בעקב, וזה הסוד של וידו אוהזת בעקב
 עשו, (שהוא דש בעקב בגלות ובעל של מלכות שבועים אמות,

שהוא לזנב ולא לראש).

כמו שגרם אדם שהשכינה נפרדה מן

האדם ובת זוגו, (אם) הוא עשה פרוד
 למעלה בין הקדוש ברוך הוא ושכינתו,
 שגרם לסלוק השכינה מהקדוש ברוך
 הוא, כך הקדוש ברוך הוא מסלק ממנו
 פת זוגו ומסתלק הקדוש ברוך הוא
 ממנו, שבמקום שאין שורה שכינה, אין
 הקדוש ברוך הוא שורה שם, ומנין לנו
 שהסתלקה בת זוגו ממנו? כמו שנאמר
 ויאמר יהו"ה לא טוב היות האדם לבדו,

בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דְאֵת אָמַר (ישעיה נ א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם
 שְׁלַחַה אִמְכֶם, וְאַשְׁתָּאָר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְחִידָאי
 בְּלֹא מִטְרוּנִיתָא, הָדָא הוּא דְכִתְיִב (ישעיה נז א) הַצְדִּיק
 אָבַד, מֵאֵי אָבַד, אָבַד לְמִטְרוּנִיתָא, וּבְגִין דָּא לֹא
 טוֹב הָיִית אָדָם לְבִדּוֹ (בראשית ב יח) אַעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר
 כְּנֶגְדּוֹ (שם), דָּא אַחְרָא, דְלִית אִיהִי בֵת זִוְגִיָּה,
 מִסְטָרָא דְעֵץ הַדְּעֵת טוֹב וָרַע, בְּאִסּוּר וְהִיתֵר
 טוֹמְאָה וְטַהְרָה כְּשֵׁר וּפְסוּל דָּם טַהוּר וְדָם נְדָה,
 וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ זָכָה נַעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר, לֹא זָכָה
 כְּנֶגְדּוֹ, דְאִסְתְּלַק מִנִּיהּ אֶתְתָּא דְאִיהִי עֵץ הַחַיִּים,
 דְאֶתְמַר בָּהּ (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ,
 רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָּ (קהלת ט ט), דְעֵלָּה
 אֶתְמַר (בראשית ג כב) וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וַחֵי
 לְעוֹלָם, דְאִיהוּ הָזֶה חָרוֹת עַל הַלוּחוֹת, חִירוֹ
 מִמְּלֶאךָ הַמּוֹת, חִירוֹ מִשְׁעֲבוּד מַלְכִּיּוֹת, חִירוֹ מִכָּל

לשון הקודש

וְטַהְרָה, כְּשֵׁר וּפְסוּל, דָּם טַהוּר וְדָם נְדָה,
 וּמִשּׁוּם זֶה פְּרִשׁוּהָ, זָכָה – נַעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר,
 לֹא זָכָה – כְּנֶגְדּוֹ, שְׁהִסְתְּלַקָּה מִמֶּנּוּ אִשָּׁה
 שְׁהִיא עֵץ הַחַיִּים, שְׁנַאֲמַר בָּהּ עֵץ חַיִּים
 הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה
 אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָּ, שְׁעֲלִיהָ נֹאמַר וְלָקַח גַּם
 מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וַחֵי לְעוֹלָם, שְׁהוּא הָזֶה
 חָרוֹת עַל הַלוּחוֹת, חִירוֹת מִמְּלֶאךָ הַמּוֹת,

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר
 וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם, וּנְשִׁאָר
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְחִידָי בְּלֵי הַגְּבִירָה,
 זְהוּ שְׁכַתּוּב הַצְדִּיק אָבַד, מַה זֶה אָבַד?
 אָבַד לְגְבִירָה, וּמִשּׁוּם זֶה לֹא טוֹב הָיִית
 הָאָדָם לְבִדּוֹ אַעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ, זֶה
 אַחְרָת, שְׁאִינְהָ בֵת זִוּג, מִצַּד שֶׁל עֵץ
 הַדְּעֵת טוֹב וָרַע, בְּאִסּוּר וְהִתֵּר, טְמֵאָה

מֵרַעִין בִּישׁוּן, מֵעֲנִיּוֹתָא וּמִפְּשׁוּתָא וְצִעְרָא וְדוֹחְקָא
 וּכְפָנָא, וְעֵלָה אֶתְמַר (דברים ח ט) אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא
 בְּמִסְכְּנֹת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם וְכו'.

אֶסְתַּלַּק מִיְנִיה, וְאֶתִּיְהַב לִיה אֶחְרָא מִסְטָרָא
 דְּסִיחְרָא, דְּאֶתְמַר בָּהּ (קהלת ג ב) עֵת לָלֶדֶת
 וְעֵת לָמוֹת וְכו', דְּאִיהִי פִלְגוּ דִּילָה חַיִּים עוֹתָרָא,
 וּפִלְגוּ דִּילָה מְוֹת עֲנִיּוֹתָא, כְּגוֹנָא דְּלִבָּא דְּאֶתְמַר
 בִּיה (שם י ב) לֵב חָכָם לִימִינוּ וְלֵב כְּסִיל לְשִׁמְאֵלוּ,
 תְּרִין בְּשׁוֹתָפוּ, וּבְגִין דָּא אִם זָכָה עוֹר בְּמִלוּיָא
 דְּסִיחְרָא, וְאִם לָא זָכָה כְּנִגְדוּ בְּחֶסְרוֹנָה דְּסִיחְרָא.

עֲרִיּוֹת מִסְטָרָא דִּי"ה, ע"ר י"ה תעור קשתך (חבקוק
 ג ט), עֲרִיּוֹת מִסְטָרָא דו"ה לֹא תִקְרְבוּ
 לְגִלּוֹת ע"ר ו"ה (ויקרא יח ו), וְדָא לִילִי"ת דְּאִיהִי עֲרוֹת
 אִשָּׁה וּבִתָּה (שם יז), דְּאִינוּן ה"ה, עֲרוֹת פִּלְתָךְ (שם טו)

לשון הקודש

לִימִינוּ וְלֵב כְּסִיל לְשִׁמְאֵלוּ, שְׁנַיִם
 בְּשִׁתְּפוּת, וְלִכְן אִם זָכָה - עוֹר, בְּמִלוּי
 הַלְבָנָה, וְאִם לֹא זָכָה - כְּנִגְדוּ, בְּחֶסְרוֹן
 הַלְבָנָה.

הַעֲרִיּוֹת מִצַּד שֶׁל י"ה, ע"ר י"ה תעור
 קשתך, עֲרִיּוֹת מִצַּד שֶׁל ו"ה, לֹא תִקְרְבוּ
 לְגִלּוֹת ע"ר ו"ה, וְזוֹ לִילִי"ת שֶׁהִיא עֲרוֹת
 אִשָּׁה וּבִתָּה, שֶׁחַן ה"ה, עֲרוֹת פִּלְתָךְ זוֹ י'

חֲרוֹת מִשְׁעֲבוּד מַלְכִּיּוֹת, חֲרוֹת מִכָּל
 הַמַּחְלֹת הָרָעוֹת, מֵעֲנִיּוֹת וּמִפְּשׁוּת וְצִעַר
 וְדַחַק וְרָעַב, וְעֵלֶיהָ נֹאמַר, אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא
 בְּמִסְכְּנֹת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם וְכו'.

הַסְתַּלַּקְתָּ מִמֶּנּוּ, וְנִתְּנָה לוֹ אַחֲרַת מִצַּד
 הַלְבָנָה, שֶׁנֹּאמַר בָּהּ עֵת לָלֶדֶת וְעֵת לָמוֹת
 וְכו', שֶׁחֲצִיָּה חַיִּים וְעֲשָׂר, וְחֲצִיָּה מְוֹת
 וְעֵנִי, כְּמוֹ שֶׁהִלֵּב שֶׁנֹּאמַר בּוֹ לֵב חָכָם

דא י' זעירא דאדנ"י, דאיהי פלה האמורה בשיר השירים. תא חזי שכינתא תתאה אתקריאת בתה מסטרא דאימא עלאה, פלה מסטרא דכ"ל פ"ל ה', אחות מסטרא דעמודא דאמצעייתא, שאר בשרו (שם ה) מסטרא דההוא דאתמר ביה (בראשית ו ג) בשגם הוא בשר, מסטרא דדרגיה. (דף צא ע"ב).

תקונא שבע וחמשינ

בראשית תרי שב"א, ואינון תרין נקודין תרי יצירות, דאתמר בהון (בראשית ב יט) **וייצר יהו"ה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים, ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכו'. תא חזי כמה נשמתינ וכמה ציורין צייר קודשא בריך הוא בדיוקנא דמרפבות דלעילא, דאינון חיות הקדש, דירתין בני נשא נשמתינ**

לשון הקודש

תקון שבעה וחמשים

בראשית, תרי שב"א, והם שתי נקודות שתי יצירות, שנאמר בהן וייצר יהו"ה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים, ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכו'. בא וראה כמה נשמות וכמה ציורים צייר הקדוש ברוך הוא בדמות המרפבות של מעלה, שהן

קטנה של אדנ"י, שהיא הפלה האמורה בשיר השירים. בא וראה, השכינה התהוננה נקראת בתה מהצד של האם העליונה, והפלה מהצד של כ"ל פ"ל ה', אחות מהצד של העמוד האמצעי, שאר בשרו מהצד של אותו שנאמר בו בשגם הוא בשר, מצד של דרגתו.

מַנְיִיהוּ, וְאֵייתִי קוּדְשָׁא בְּרִידְּהוּ הוּא לְאָדָם בְּגִלְגּוּלָא
עַל בְּלָתוֹ, לְרֵאוֹת מַה יִּקְרָא לוֹ, וְלֹא אֲשַׁכַּח עֵזֶר
בְּהוֹן, הֲרָא הוּא דְכַתִּיב (שם יח) וְלְאָדָם לֹא מָצָא עֵזֶר
בְּנִגְדּוֹ, וְאֵיהוּ קָרָא לוֹן לְכָל חַד שְׁמָתָן כְּפּוּם חֵילָא
דְּלֵעִילָא, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (ישעיה מ כו) הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר
צְבָאָם לְכָלָם בְּשֵׁם יִקְרָא, לְכָל חַיָּה וּמְלֵאכָא וְאוּפְן
קָרָא לוֹן בְּשֵׁם יְדוּעַ, לְכָל חַד עַל מִתְכַּנְתּוֹ
בְּעִבּוּדָתוֹ וּבְמִשְׁמַרְתּוֹ.

תָּא חַיִּי אָדָם הָוָה יָדַע כָּל מְלֵאכָא וְאוּפְן וְחַיָּה
וְשָׂרְף, כָּל חַד דְּהָוָה מְמַנָּא עַל שְׁלִיחוּתֵיהּ,
וְהָוָה יָדַע כָּל שְׂמָא דְכָל חַד דְּהָוָה כְּפּוּם
שְׁלִיחוּתֵיהּ, וְהָכִי הָוָה קָרִי לֵיהּ, דְּהָכִי אֲשַׁכְחָנָא
בְּסִפְר רִזִּיא"ל דְּאֶתְיָהִיב לְאָדָם קְדַמָּא, דְּמִטְטְרוּן
קָרָא לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִידְּהוּ הוּא שְׁמָתָן סְגִיאִין, לְזַמְנִין
אֶתְקָרִי מִיטְטוּ"ר (מ"מטור) בְּזַמְנָא דְּמִמְנָא עַל מְטָרָא

לשון הקודש

ומלאך ואופן קרא לו בשם ידוע, לכל
אחד על מתכנתו בעבודתו ובמשמרתו.
בא וראה, אדם היה מכיר כל מלאך
ואופן וחייה ושרף, כל אחד שהיה ממנה
על שליחותו, והיה יודע כל שם של כל
אחד שהיה פפי שליחותו, וכך היה קורא
לו, שפך מצאנו בספר רזיא"ל שנתן
לאדם הראשון, שמטטרוין קרא לו

חיות הקדש, שבני אדם יורשים מהם
נשמות, ומביא הקדוש ברוך הוא את
האדם בגלגול על כלם לראות מה יקרא
לו, ולא מצא בהם עזר. והו שכתוב
ולאדם לא מצא עזר בנגדו, והוא קרא
להם לכל אחד שמות פפי הכח
שלמעלה, שנאמר בהם המוציא במספר
צבאם לכלם שמות יקרא, לכל חיה